

[Steen Folke.]

— jeg kan se, at den socialdemokratiske ordfører ryster på hovedet. Jeg vil gerne belæres af hende eller af skatte- og afgiftsministeren, hvis jeg tager fejl i, at der faktisk er et sådant eftersløb. I øvrigt vil jeg gerne medgive, at der ikke er tale om drastiske forringelser eller noget af den art; det har jeg heller ikke hævdet.

Jørgen Junior (FP):

Fremskridtspartiet går naturligvis ind for lovforslaget, da det må siges at være af rent teknisk karakter. Man kan måske knytte den bemærkning til det, at disse mange forskellige love er et typisk eksempel på, at vi kunne have en helt anderledes klar sociallovgivning, men det hører vist ikke hjemme i denne beskedne debat. Vi går selvfølgelig ind for lovforslaget.

Ninn-Hansen (KF):

Da det er en teknisk konsekvenslov, der følger en anden lov op, regner jeg det egentlig for ganske overflødigt at tage ordet, for jeg kan selvfølgelig anbefale lovforslaget.

Når jeg tager ordet, så er det efter at have hørt de fremragende taler af hr. Knud Jespersen og hr. Steen Folke, idet jeg synes, det er rigtigst for en ordens skyld at sige, at jeg også i denne sag er ganske uenig med dem.

Økonomiministeren (Per Hækkerup):

Jeg vil gerne takke de ordførere, der har givet tilslutning til lovforslaget. Jeg er naturligvis rystet i min sjæls inderste over, at hr. Knud Jespersen var kritisk og uvenlig. Jeg forstår, at det er over for forslaget og tager det altså derfor ikke personligt.

Til hr. Steen Folke vil jeg gerne sige som til hr. Knud Jespersen, at det er en teknisk ændring, der bringer disse områder i overensstemmelse med de ændringer, der skete i forbindelse med overenskomstløsningen, men det er korrekt, at der i mindre udstrækning, hvor der er tale om større pointintervaller for reguleringen, sker en mindre udsettelse af reguleringen, og derigennem kan man sige, at efterslæbsperioden måske bliver noget længere. Det afhænger af, hvordan den rent faktiske prisudvikling kommer til at arte sig.

Så vil jeg gerne sige, at der ikke har været

givet udtryk for ønske om udvalgsbehandling. Såfremt der ikke bliver udvalgsbehandling, agter jeg mellem første og anden behandling at stille et ændringsforslag, således at lovforslaget også kommer til at gælde for den nye bistandslov, som jo først træder i funktion den 1. januar 1976.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går lovforslaget direkte til anden behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om økonomisk bistand til et finansieringsinstitut for dagspressen.

(Lovforslag nr. 175. Fremsat 20/3 75).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Birte Weiss (S):

Hvis der var lidt logik i tingene, så kunne man ikke forvente noget større slagsmål om et lovforslag som dette, der jo drejer sig om at fordoble støtten til finansieringsinstituttet for dagspressen fra 2 til 4 mill. kr. Hvis man foretrækker det på den måde, så kan man nemlig nøjes med at betragte det som et stykke ganske normal erhvervsstøttelovgivning, sådan som vi jo har haft det på talrige områder igennem en række år, en erhvervsstøtte, som vi forhøjer og forbedrer i disse krisetider for at bekæmpe arbejdsløsheden. Alene af den grund kunne der være al mulig grund til at gå ind for forslaget som en meget beskedne hjælp til en hårdt truet branche.

Efter socialdemokratiets opfattelse er det imidlertid en for snæver og en utilstrækkelig måde at betragte dagspressens krise på. Dagspressen er nemlig ikke bare en forretning, det er ikke bare en virksomhed, det er ikke bare en arbejdsplads. Den er samtidig et vigtigt led i den demokratiske proces, et vigtigt led i meningsdannelsen. For hver gang et dagblad indskrænker eller lukker, forringer man i virkeligheden den baggrund,